

Dødsboet indtræder eller succederer i afdødes skattemæssige stilling vedrørende aktiverne. Efter forslaget § 30, stk. 1, indgår aktiverne i boets første indkomstopgørelse med en begyndelsesværdi, der beløbsmæssig svarer til den skattemæssige slutværdi, som er lagt til grund ved den afsluttende ansættelse af afdødes indkomst. Hvis afdødes foreløbige skattebetaling forud for dødsfaldet ikke er blevet reguleret på grundlag af en afsluttende indkomstansættelse, skal boet som begyndelsesværdi anvende de skattemæssige værdier, som er angivet i opgørelsen efter forslaget § 14, stk. 3, med de reguleringer og bundne af- og nedskrivninger, der skal ske efter § 14, stk. 4.

Dødsboet lægger de nævnte begyndelsesværdier til grund ved foretagelsen af skattemæssige afskrivninger eller nedskrivninger og ved beregningen af fortjeneste eller tab ved salg af aktiver, hvorpå der kan afskrives eller nedskrives skattemæssigt.

I øvrigt behandles boets aktiver, som om de var anskaffet af boet til de tidspunkter og de beløb, hvortil de i sin tid er anskaffet af afdøde eller den længstlevende ægtefælle, jfr. forslaget § 30, stk. 2. Såfremt aktivet er erhvervet i spekulationshensigt eller som led i næringsvejen, skal boet ved salg medregne fortjeneste eller tab ved indkomstopgørelsen efter de almindelige regler i § 5 a i statsskatte- loven.

Der er ikke i nærværende lovforslag taget stilling til, om dødsboet skal have adgang til at indtræde i afdødes skattemæssige stilling vedrørende hans henlæggelser til investeringsfonds, og der er heller ikke taget stilling til, om boet skal kunne indtræde i afdødes forskudsafskrivninger efter bekendtgørelsen om forskudsafskrivninger på visse anskaffelser af maskiner m. v. og bygninger. Det er hensigten, at disse spørgsmål skal undersøges nærmere i finansministeriet. For så vidt angår investeringsfondshenlæggelserne vil der kunne forventes fremsat ændringsforslag senere i indeværende folketingssamling.

Ved salg af aktiver til en arving eller ægtefælle, jfr. forslaget § 33, stk. 3, skal boet medregne fortjeneste eller tab ved indkomstopgørelsen på samme måde, som hvis afdøde selv havde solgt. Hvis aktiverne i boet ikke sælges, men udlægges til arvinger, ægtefællen eller legatarer, skal den fortjeneste eller det tab, som konstateres i forbindelse med arveudlægget, efter den gældende kildeskattelov henregnes til boets skattepligtige indkomst i samme omfang, som hvis aktiverne var blevet solgt af boet. Som afhændelsessummer benyttes efter kildeskatteloven de beløb, hvortil aktiverne opføres i den endelige boopgørelse.

Kildeskattelovens regler om avancebeskatning i forbindelse med arveudlæg foreslås ophævet og erstattet af regler om tvungen skattemæssig indtræden (succession) i dødsboets stilling vedrørende aktiver, hvorpå der ved arveudlægget konstateres fortjeneste, og regler om tvungen udnyttelse i boet af fradragsretten for konstaterede tab, jfr. forslaget §§ 33, stk. 1, og 30, stk. 4.

Efter § 33, stk. 1, indtræder arvinger, ægtefælle eller legatarer i boets skattemæssige stilling vedrørende aktiver, hvorpå der konstateres fortjeneste. Ved foretagelsen af skattemæssige afskrivninger og ved beskatningen af fortjeneste og fradrag af tab ved salg behandles aktivet, som om det var anskaffet af arvingen, ægtefællen eller legataren til de tidspunkter og de beløb, hvortil det i sin tid er anskaffet af afdøde (eller ægtefællen). Eventuelle skattemæssige afskrivninger, som tidligere er foretaget enten af afdøde eller af boet, anses for foretaget af arvingen, ægtefællen eller legataren. Hvis aktivet er anskaffet af afdøde som led i hans næringsvej eller i spekulationsøjemed, skal fortjeneste eller tab, som fremkommer ved salg af aktivet, foretaget af arvingen, ægtefællen eller legataren, medregnes ved opgørelsen af dennes skattepligtige indkomst i samme omfang, som hvis salget var foretaget af afdøde.

Den skattemæssige indtræden eller succession vedrørende aktiver, hvorpå der konstateres fortjeneste, er tvungen. Lovforslaget giver ikke dødsboet adgang til at få foretaget en beskatning af fortjeneste i forbindelse med arveudlægget. Kun ved at sælge aktivet til en arving, ægtefællen eller tredjemand kan dødsboet få gennemført en beskatning af fortjenesten, jfr. om salg til arving eller ægtefælle lovforslagets § 33, stk. 3. Et salg til arving eller ægtefælle kan imidlertid kun gennemføres, såfremt der er enighed mellem boet og den købende arving eller ægtefælle. I det offentligt skiftede bo må handelen indgås af skifteretten eller eksekutor, i det privat skiftede bo må handelen tiltrædes af samtlige arvinger. Når arvingen eller ægtefællen har købt aktivet af boet, skal han lægge den aftalte købspris til grund som skattemæssig anskaffelsessum ved foretagelse af skattemæssige afskrivninger eller nedskrivninger og ved beregning af fortjeneste eller tab ved senere salg af aktivet.

I et bo, hvor der kun er én arving, er det ikke muligt at foretage et egentligt salg af aktiver til arvingen. Såvel i det offentligt skiftede bo som i det private bo vil en sådan overdragelse, når der ses bort fra det skattemæssige, blive ganske indholdsløs. Da enarvingen imidlertid ikke bør stilles skatte-